

стигнува хлѣбътъ ни, тогава срамотно ли е да се ползуваме отъ турските складове, защото това не е наше, а неприятелско?....

— Азъ и ранцитѣ ще унищожа.

— Значи, съвсѣмъ по турски.

— Да, на доброто да са учишъ не бърка... Ако да не бѣхъ азъ съ турцитѣ, а съ китайцитѣ воювалъ, и съгледвалъ бихъ у тѣхъ нѣщо порядочно, тутакси приелъ го бихъ.... Помилувайте.

И дѣйствително, ранцитѣ които страшно отяготяватъ солдатитѣ бѣхъ унищожени и замѣнени съ платяни торбички, което излизаше и по-леко и по-удобно... Купуването на сапоги, полупшубки, ризи вървяше на всякъдѣ. За три недѣли въ Габрово бѣхъ заржчали сѣдла и самгери, приготвяваше се неприкосновененъ запасъ сухари, булгуръ, наливаше се въ бѣяви спиртъ. И главно, заслугата на Скобелева бѣше въ това че всичко това бѣше направено помимо интендантството.... Отъ интендантството искаха това и онова.....

— У насъ нищо нѣма! откровенно отговаряхъ тѣзи господа на Скобелева.

Прѣдусмотрителността на генералътъ дойде до това, че по отрано бѣхъ купени за всякой полкъ по 60 глави рогатъ скотъ. До горитѣ тѣ трѣбваше да возятъ запаситѣ, а въ горитѣ да служатъ за храна.... Остатнитѣ дивизионни командири, като дойдяхъ въ каква и да е мѣстность, искаха продоволствие и кола. Населението, вече съвсѣмъ реквизирано, оказваше се несъстоятелно. Движеніето на войскитѣ са забавяше, почиваше се истреблението на неприкосновенниятъ запасъ сухари.... Тукъ пакъ колата и храната са явяваха въ едно и същото. Храната дохождаше на крака и возаха войсковитѣ товари. Грижливостта на Скобелева за солдатитѣ дойде даже до това, че венчикитѣ запасъ оцетъ и киселота, който бѣше у плевенскитѣ търговци, венчикитѣ сапоги, венчикитѣ кожи, венчикитѣ овчи кожи бѣхъ купени.... По венчикитѣ нѣтъ самъ Скобелевъ наблюдаваше, щото солдатитѣ никакъ да не оставатъ безъ горѣща маджа. Въ сѣвѣжнитѣ фортуни, на върховетѣ на Балканитѣ, гдѣто у другитѣ замръзнувахъ цѣлитѣ полкове, у Скобелева солдатитѣ имаха хлѣбецъ и довольно мясо! Направено бѣше и друго распоряжение, падѣ косто въ началото са ужасно смѣяхъ. На солдатитѣ бѣше заповѣдано да си носятъ по една суровица сухи дърва.